

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Радомир, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАДОМИР, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **АНТОН Р. ИГНАТОВ**

при участието на секретаря **ВЕСКА М. КИТАНОВА**
като разгледа докладваното от **АНТОН Р. ИГНАТОВ** Административно наказателно дело № 20221730200100 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление № 11/14.03.2022 г. на началник на РУ- Р. при ОДМВР- П., на жалбоподателя П. Г. К., ЕГН *****, с адрес: гр.С., ул.“.” № ., е наложено административно наказание по чл.257, ал.1 от ЗМВР- глоба в размер на 100 лв.

Наказателното постановление е обжалвано в срок от жалбоподателя и по изложените от същата в жалбата и доразвити в съдебно заседание от неговата процесуална представителка- адв.Б. Б. от АК- П., обстоятелства и съображения, моли съда да го отмени изцяло.

Наказващият орган- началник на РУ- Р. при ОДМВР- П., редовно призован не е изпратил представител в съдебно заседание и не е изразил становище по жалбата.

Районна прокуратура- Перник, ТО- Р., редовно уведомена, не е изпратила представител в съдебно заседание и не е изразила становище по жалбата.

Районният съд, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл. 14 и чл.18 НПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна.

Административнонаказателната отговорност е ангажирана със съставянето на акт № 11/23.02.2022 г. на Е. М., на длъжност „мл.полицейски инспектор“ при РУ- Р.. Според констатациите в същия, на 23.02.2022 г., около 14.10 часа,, в гр.Р., обл.П., жалбоподателят

П. К. не е изпълнил полицейско разпореждане с рег.№ /16.02.2022 г. по описа на РУ- Р., в което му е разпорежено следното: Да не паркира автомобилите си в спорния имот в с.С.с., общ.Р., до разрешаване на спора между страните по съдебен ред. В срок до пет дни да премахне всички автомобили, които са паркирани в спорния имот в с.С. с., общ.Р., до разрешаване на спора между страните. Да не нарушава обществения ред и спорните въпроси възникнали помежду им да решават по законоустановения ред.

В качеството на свидетел е разпитан актосъставителят Е. М.. Според показанията на същия, който работи като „младши полицейски инспектор“ в РУ-Радомир, имало е спорен имот между П. К. и неговите съседи. Там били паркирани автомобили от страна на П. К. в спорния имот, за който и двете страни представили нотариални актове. Другите собственици също имали желанието да си го заградят и да си го използват. На П. К. му било съставено разпореждане от свидетеля в срок да си премести автомобилите, до изясняване на случая за собствеността на двата имота. Същото разпореждане не било уважено и изпълнено от страна на П. К., вследствие на което му бил съставен акт за неизпълнение на издаденото полицейско разпореждане. Колите не били премахнати от П. К., а били изместени от другата страна, която имала претенции. Свидетелят не е присъствал на изместването. Знае, че имало жалба от страна на П. К., който твърдял, че има повреди.

По делото е приложено разпореждане на полицейски орган от 16.02.2022 г., с което от мл.полицейски инспектор Е. М. е разпорежено на П. Г. К. следното:

1. Да не паркира автомобилите си в спорния имот в с.Старо село, общ. Радомир до разрешаване на спора между страните по съдебен ред.
2. В срок до 5 дни да премахне всички автомобили, които са паркирани в спорния имот в с. Старо село, общ. Радомир до разрешаване на спора между страните по съдебен ред
3. Да не нарушава обществения ред.
4. Спорните въпроси възникнали по между им да решават по законно установения ред.

Разпореждането е връчено на жалбоподателя, като не е отбелязана дата на връчването.

Въз основа на така съставения АУАН началника на РУ- Р. при ОДМВР- П. издал обжалваното наказателно постановление № 11/14.03.2022 г., с което на жалбоподателя П. Г. К., ЕГН *****, с адрес: гр.С., ул.“.-та“ № ., било наложено административно наказание по чл.257, ал.1 от ЗМВР- глоба в размер на 100 лв.

От правна страна.

Жалбата е подадена в срок и като такава е процесуално допустима. Разгледана по същество същата е основателна, по следните съображения:

За да се произнесе по законосъобразността и правилността на наказателното постановление, съдът следва да прецени дали са спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за

реализиране на административно наказателното преследване. В тази насока е налице различие в понятията „неправилно” и „незаконосъобразно” наказателно постановление. Когато АУАН или наказателното постановление не са издадени от надлежен орган, или не са издадени в установените законови срокове, или не съдържат изискуемите от закона реквизити, или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Следва да се отбележи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Когато, обаче, са спазени всички процесуални правила и срокове, то наказателното постановление е законосъобразно издадено и именно тогава съдът следва да провери дали то е правилно, т. е. дали има извършено административно нарушение. Именно административно наказващият орган е този, който следва да установи пред съда, че има извършено административно нарушение такова, каквото е описано в акта и че същото е извършено от лицето, посочено като нарушител. Ако това не бъде доказано пред съда, то наказателното постановление следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. Едва когато наказателното постановление е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпросът за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението, само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона.

В горния смисъл съдът намира, че при съставянето на акта и издаването на обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя, което води до отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. Съображенията за това са следните:

Със самото разпореждане на полицейски орган от 16.02.2022 г., издадено от Е. М., на длъжност „мл.полицейски инспектор“ при РУ- Р., в точки 1 и 2, е разпоредено на жалбоподателя П. К. да не паркира автомобилите си в спорния имот в с.С. с., общ. Р. до разрешаване на спора между страните по съдебен ред и в срок до 5 дни да премахне всички автомобили, които са паркирани в спорния имот в с.Старо село, общ.Радомир до разрешаване на спора между страните по съдебен ред. За да бъде законосъобразно издаденото разпореждане същото следва да бъде ясно формулирано. От формулировката в разпореждането не може да се направи категоричен извод относно имота, за който разпореждането се отнася. От друга страна формулировката «да не нарушава обществения ред», визирана в т.3 от разпореждането, също се явява обща и неясна, тъй като не е уточнено какви са действията, с които се нарушава обществения ред.

Същевременно следва да се отбележи, че в случая е дадено разпореждане, което засяга изцяло граждански правоотношения и които следва да се решават по

гражданскоправен ред от съответния граждански съд.

Не на последно място, при издаването на наказателното постановление, както и в акта за установяване на административно нарушение, като законни разпоредби, които са били нарушени, съгласно чл.42, т.5 от ЗАНН, е посочен чл.257, ал.1 от ЗМВР. Същият текст е посочен и в обжалваното наказателно постановление, съгласно чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Текстът на чл.257, ал.1 от ЗМВР гласи: „Който не изпълни разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му, ако извършеното не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 100 до 500 лв.“ Описанието на нарушението в АУАН и наказателното постановление се припокриват, като и в двете е посочено, че на въпросната дата, час и място жалбоподателят не е изпълнил съставеното полицейско разпореждане от 16.02.2022 г. от младши автоконтролър Е. М. от РУ– Р.. Посочената разпоредба е санкционна и съдържа в себе си състава на административното нарушение, но не и общо правило за поведение, нарушаването на което води до ангажиране на административнонаказателна отговорност. Такова правило за поведение се съдържа в разпоредбата на чл.64, ал.4 от ЗМВР, според която разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота или здравето му. Липсата на посочване на този конкретен текст в АУАН и наказателното постановление съдът преценява като нарушение на разпоредбите на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, което е още едно самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, предл.ІІІ-то от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № ./14.03.2022 г. на началник на РУ- Р. при ОДМВР- П., с което на жалбоподателя П. Г. К., ЕГН *****, с адрес: гр.С., ул.“.-та“ № ., е наложено административно наказание по чл.257, ал.1 от ЗМВР- глоба в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване на основанията, предвидени в Наказателно- процесуалния кодекс, по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс в 14- дневен срок пред Административен съд- Перник.

Съдия при Районен съд – Радомир: _____